

ליקוטי מזהר"ן

תורה כ"ה

-מהדורת כיס-

מהדורה מיזחדת
עם אותיות גדולות מאירות עיניים
עם שוליים רחבות ככל עמוד לשאלות והערות

לטייל
בתורתו

פרויקט לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מזהר"ן

לטייל בתורתו

פרוייקט לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מוהר"ן

קו לסלסל בתורתו

04-627-73-13

טעמו וראו כי טוב ה'

רשת סללים וחברות
ללימוד ליקוטי מוהר"ן בעין

kl046277313@gmail.com

וצדקתו עומדת לעד

ככתר עלי ראש גיליון תורה זו, יונצח לשם ולתפארת הוד, האי תלמיד חכם גאון מופלא ומופלג, ירא ושלם, דבוק בתורת הצדיק בכל לבו ונפשו, באהבתה שגה תמיד וכל חפציו לא שוו בה, זכה וזיכה רבים

הרב החסיד

**רבי שלמה אהרן
ב"ר מרדכי הלוי גוטליב ז"ל**

אשר עסק כל ימיו בלימוד תורת הצדיק
בעמקות ובהתבוננות

זכות לימוד תורת הצדיק
תעמוד לעילוי נשמתו,
לזכרון עולם ולמזכרת נצח

ת.ג.צ.ב.ה.

תורה כ"ה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ וְכַרוֹנוּ לְבָרְכָה:

אָמְרוּ לֵיהּ, אֲחֵיוּ לָן מָנָא דְלֵא שׁוּיָא לְחַבְלָא. אִיתִי
בוּדְיָא. פִּשְׁטוּהוּ, וְלֵא הוּי עֵיל לְתַרְעָא. אָמַר לְהוּ,
אִיתוּ מָרָא סְתָרוּ. הִינוּ מָנָא דְלֵא שׁוּיָא לְחַבְלָא:

רַשִׁ"י:

אֲחֵיוּ לָן מָנָא דְלֵא שׁוּיָא לְחַבְלָא, הֲרֵאנוּ כְּלִי שְׁאִינוּ שָׂוֵה הֶהָפְסַד שְׁהוּא
מִפְסִיד: בוּדְיָא, מִחֲצֵלֶת: לֵא עֵיל בְּתַרְעָא, שְׁהִיָּה אֲרֵךְ וְרַחֲב יוֹתֵר מִן
הֶפְסֵת: אִיתוּ מָרָא וְסְתָרוּ, צִנְיָן הֶפְסֵת וְהֶפְתַּל עַד שְׁיִכְנַס:

מִשְׁחַרְבַּ בֵּית הַמְּקָדָשׁ בְּטַל הַשְּׁמִיר וְנִפְתַּ צוּפִים

וְאַמְנָה (מִשְׁנֵה סוּטָה מ"ח):

כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מֵהַמְדָּמָה, וְלַעֲלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל. וּבְשִׁנְמִשְׁךְ אַחֵר הַמְדָּמָה, זֶה בְּחִינַת שְׂרִירוֹת לֵב, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אַחֵר הַמְדָּמָה שְׂבִילָב. וּבְשִׁיּוּצֵא מִשְׂרִירוֹת הַלֵּב, וּמִשְׁבֵּר לְבוֹ הָאָבֶן, זֶה בְּחִינַת 'שְׁמִיר', שֶׁעַל יָדוֹ נִכְנָע הָאָבֶן, וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ אַחֵר תְּאוֹת הַמְדָּמִיּוֹת, וְהוֹלֵךְ אַחֵר הַשֶּׁכֶל.

וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא הוֹצִיא שְׂכָלוֹ אֶל הַפֶּעַל, שֶׁלֹּא הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשְׂכָלוֹ עֲדִין, אָז אֶצְלוֹ הַשֶּׁכֶל בְּכַח, אַף עַל פִּי שֶׁכָּבַר שֶׁבֵר הַמְדָּמָה, אָז נִתְקוּמִם תְּכוּנַת שְׂכָלוֹ, כִּי 'כְּשׂוּזָה קָם,

זֶה נוֹפֵל, אֲבָל הַשֶּׁכֶל עֲדִין בְּכַח. וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁחֻקְר
 בְּשֶׁכְלוֹ וּמִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, אִזֵּי הַשֶּׁכֶל בְּפַעַל. וְזֶה בְּחִינַת
 'נִפְתַּת צוּפִים', בְּבְחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ד'): "נִפְתַּת תַּמְפָּנָה
 שְׂפַתֹתֶיךָ", שֶׁהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שֶׁכְלוֹ מִכַּח אֶל הַפַּעַל,
 [וְזֶה: 'שְׂפַתֹתֶיךָ', הוּא בְּחִינַת מוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת הַדְּבֹר]:

וְאַחֲרַי כֵּךְ כְּשֶׁמִּשְׁיֹג בְּשֶׁכְלוֹ כָּל מַה שֵּׁיִשׁ בְּיַד אָנוּשִׁי
 לְהַשְׁיֵג, אִזֵּי שֶׁכְלוֹ עָבַד שֶׁכָּל הַנִּקְנָה. כִּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ
 הַמַּחֲקָרִים, שֵׁיִשׁ שֶׁכָּל בְּכַח, וְשֶׁכָּל הַפַּעַל, וְשֶׁכָּל
 הַנִּקְנָה. וְעַקֵּר קִיּוּמוֹ שֶׁל אָדָם לְאַחַר מִיתָתוֹ, אֵינּוּ אֶלָּא
 שֶׁכָּל הַנִּקְנָה, וְזֶה הַשְּׁאֲרוֹתָיו לְאַחַר הַמִּיתָה. וְזֶה בְּחִינַת
 אֲמָנָה, כִּי אֲמָנָה לְשׁוֹן קִיּוּם דְּבַר, כִּי שֶׁכָּל הַנִּקְנָה, הוּא
 קִיּוּם שֶׁל אָדָם לְאַחַר מוֹתוֹ.

וְשִׁבֹל הַנִּקְנָה נִקְרָא, מֵה שְׂאָדָם יוֹדַע הַרְבֵּה דְבָרִים
 בִּידִיעָה אַחַת. כִּי קֹדֶם צְרִיךְ לִידַע הַרְבֵּה הַקִּדְמוֹת קֹדֶם
 שִׂידַע אִיזְהוּ דְבָר, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁמְשִׁיג אֶת הַדָּבָר, מְשַׁלֵּךְ
 הַקִּדְמוֹתָיו, וְיוֹדַע אֶת הַדָּבָר בִּידִיעָה אַחַת.

וְעַקֵּר הַמַּעֲיָן הַחֲכָמָה מִן הַמִּקְדָּשׁ יֵצֵא, כִּי שָׁם
 הָיוּ מִקְרִיבֵין הַקֶּרְבָּנוֹת, שֵׁהֶם הַבְּהֵמִיּוֹת וְכַח הַדְּמִיוֹן.
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים נ"א): "זִבְחֵי אֱלֹקִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה",
 נְשַׁבְּרַת הַדְּמִיוֹן הֵם הַקֶּרְבָּנוֹת. וּבְשִׁבִיל זֶה אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבָרָכָה: 'כְּשֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּטַל
 הַשָּׁמַיִם וְכוּ', וּכְשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אָז יִתְקַים (וְיֵאָל ד'):
 "וּמַעֲיָן מִן הַמִּקְדָּשׁ יֵצֵא".

וְדַע שֶׁבְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם וּבְכָל מַדְרָגָה וּמַדְרָגָה, יֵשׁ
 שָׁם דְּמִיּוֹנוֹת אֱלוֹ, וְהֵם הֵם הַקְּלָפוֹת הַקּוֹדְמִין לַפְּרִי,
 וְסוּבְבִים אֶת הַקְּדוּשָׁה, בְּבַחֲיַנֵּת (תְּהִלִּים י"ב): 'סָבִיב רְשָׁעִים
 יִתְהַלְכוּ'. וּכְשֶׁאָדָם נֶעְתָּק מִמַּדְרָגָה לְמַדְרָגָה, אִזְ צָרִיךְ
 לוֹ לִילֵךְ דְּרֹךְ אֱלוֹ הַדְּמִיּוֹנוֹת, בְּדִי לְהַגִּיעַ אֶל הַקְּדוּשָׁה.
 וְתִכְף כְּשֶׁעוֹלָה לְהַמְדְרָגָה, אִזִּי נִתְעוֹרְרִין הַקְּלָפוֹת
 שֶׁבְּמַדְרָגָה, וּמִסְבְּבִין אוֹתוֹ. וְצָרִיךְ לְהַכְנִיעַ אוֹתָם וּלְשַׁבֵּר
 אוֹתָם, וּלְטַהֵר אוֹתוֹ הַמָּקוֹם מִקְּלָפוֹת.

וְדַע שֶׁאִין שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם שְׂוִין זֶה לָזֶה. כִּי כָּל הַנְּשָׁמוֹת
 הֵם זֶה לְמַעְלָה מִזֶּה, וְזֶה מִלְּבוּשׁ לָזֶה. וּפְנִימִית שֶׁל

תַּחְתּוֹן נַעֲשֶׂה לְבוֹשׁ וְחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת עֲלִיּוֹן. נִמְצָא
 בְּשֵׂאֵחַד רוּצָה לַעֲלוֹת מִמְּדֻרְגָתוֹ לְמְדֻרְגָה עֲלִיּוֹנָה, אֲזִי
 הוֹלֵךְ וְנִעְתָּק הָאָדָם הָעוֹמֵד בְּמְדֻרְגָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְהוֹלֵךְ
 וְנִעְתָּק לְמְדֻרְגָה הַיּוֹתֵר עֲלִיּוֹנָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיוּ
 שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּמְדֻרְגָה אַחַת.

וְאֵינּוּ נִעְתָּק מֵהָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, אֲלָא הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ,
 וְהַחִיצוֹנִיּוֹת נִשְׂאָר. וְגַם הָאָדָם שֶׁבְּמְדֻרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה,
 אֵינּוּ נִעְתָּק וְעוֹלָה, אֲלָא הַפְּנִימִיּוֹת. וְהַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל
 הַתַּחְתּוֹן, נַעֲשֶׂה חִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת עֲלִיּוֹן:

וְאֵף עַל פִּי שֶׁכָּבַר נִשְׁבַּר הַקְּלָפָה שֶׁבְּמְדֻרְגָה עֲלִיּוֹנָה עַל
 יְדֵי הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, אֵף עַל פִּי כּוֹן, כְּשֶׁפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָעֲלִיּוֹן

נְעַתְק מִשֵּׁם (נ"א וּפְנִימִיּוֹת הַתַּחְתּוֹן) וְחִיצוֹנִיּוֹת הַתַּחְתּוֹן
 עוֹלָה, אֲזִי הַקְּלָפָה חוֹזֵר וְנִעוֹר. כִּי לֹא נִכְנַעַת אֶלָּא לְפָנַי
 הָאוֹר הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָעֲלִיּוֹן, אֲבָל לְפָנַי הַתַּחְתּוֹן אֶפְלוּ
 לְפָנַי פְּנִימִיּוֹתָיו, יֵשׁ כַּח בִּידָה לְהַתְעוֹרֵר כְּנֶגְדּוֹ. וּבְשִׁבִיל
 זֶה צָרִיךְ לוֹ לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ מִחֲדָשׁ.

וּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, הֵם שְׁנֵי מִינֵי עֲבוֹדוֹת. עֲבוֹדָה
 שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת, הֵם פְּנִימִיּוֹת. וְעֲבוֹדַת אֲכִילָה
 וְשִׁתְיָה וְשֵׁאֵר צָרְכֵי הַגּוּף, הֵם חִיצוֹנִיּוֹת.

וְעֲבוֹדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, הֵינּוּ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁל הָאָדָם
 הַעוֹמֵד בַּמְּדֻרְגָה הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא מְאִירָה וּמְשַׁבַּחַת יוֹתֵר,

א הגה"ה זו נוספה ממנהדרות תרל"ו ואילך ואינה נמצאת בדפוס מוהרנ"ת תקפ"א. הערה זו באה ליישב לכאורה את דברי רבינו לעיל שכאשר האדם עולה נעתק ועולה אצלו רק הפנימיות. וצע"ג.

מעבודות פְּנִימִיּוֹת, הֵינּוּ תוֹרָה וּתְפִלָּה, שֶׁל הָאָדָם
הָעוֹמֵד בַּמַּדְרָגָה הַתְּחִתּוֹנָה. וּבְשִׁבִיל זֶה פְּנִימִיּוֹת
הַתְּחִתּוֹן נַעֲשֶׂה לְבוּשׁ לְחִיצוֹנִיּוֹת הָעֲלִיּוֹן.

וְזֶה פִּרְוֵשׁ (וּרְמִיָּה י"ז): "כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם" וְכו', כִּסֵּא
זֶה בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת, לְשׁוֹן אֶת־כִּסֵּיא. כְּבוֹד זֶה חִיצוֹנִיּוֹת
וּלְבוּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שִׁבְתָּ קי"ג): 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנֵה'
וְכו'. מְרוֹם מֵרֵאשׁוֹן הֵינּוּ כְּשֶׁנִּתְרוֹמַם וְנִתְעַלָּה מִמַּדְרָגָה
הָרְאשׁוֹנָה, וְאִזּוּ נַעֲשֶׂה מִפְּנִימִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. בְּשִׁבִיל זֶה,
מְקוֹם מְקַדְּשֵׁנוּ, צָרִיךְ לְקַדֵּשׁ אֶת הַמְּקוֹם מִחֻדָּשׁ, כִּי
הַקְּלָפוֹת חוֹזְרִים וְנִעְזְרִים כַּנִּלְ:

וְאִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפוֹת, הַיְנוּ הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמַּחְשְׁבוֹת
 וְהַתְּאוּזוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁבַּמְּדַרְגָּה, אֲלֵא עַל
 יְדֵי גְדֻלוֹת הַבוּרָא. כַּמּוּבָא בַּפְּנִינֹת שֶׁל 'הוּדוּ לֵה' קָרְאוּ
 בְּשֵׁמוֹ, שְׁזָה הַמְּזֻמּוֹר נִתְקַן לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפוֹת שֶׁבִּיצִירָה,
 כִּי נִתְעוֹרְרִים נֶגֶד עֲשִׂיָּה שְׁעוּלָה בִּיצִירָה, וְעַל יְדֵי
 שֶׁמְּזַכְּרִין גְּדֻלוֹת הַבוּרָא נִכְנָעִין, עַיִן שָׁם. כִּי 'פְּנִימִיּוֹת
 הַיְצִירָה עוֹלָה לְבְּרִיאָה, וּפְנִימִיּוֹת עֲשִׂיָּה עוֹלָה וּמַלְבִּישׁ
 לְחִיצוֹנִיּוֹת יְצִירָה' עַיִן שָׁם:

וְהַתְּגֻלוֹת גְּדֻלוֹת הַבוּרָא, הוּא עַל יְדֵי צְדָקָה
 שְׁנוֹתֵינוּ לְעֵנֵי הַגּוֹן. כִּי עֵקֶר הַגְּדֻלָּה וְהַפֶּאֶר הוּא הַתְּגֻלוֹת
 הַגּוֹנִין. וְכֶסֶף וְזָהָב הֵן הֵן הַגּוֹנִין, כִּי גּוֹנִין עֲלָאִין בָּהֶם.
 וּגּוֹנִין עֲלָאִין הַמְּלַבָּשִׁים בְּכֶסֶף וְזָהָב, אִין מְאִירִין אֲלֵא

כַּשְׁבָּאִים לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, כִּי שָׁם מְקוֹמָם. וְנִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, וּמִתְנַהֲרִין אֵלּוּ הַגְּנוּזִין, בְּבַחֲיַנַּת (ישעיה מ"ט): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", כִּי מְקוֹם הַגְּנוּזִין אֵינּוּ אֶלָּא אֵצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. וּכְשֶׁמִּתְנַהֲרִין הַגְּנוּזִין, אֲזִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר בָּהֶם, בְּבַחֲיַנַּת (חגי ב): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּגֵדֵי יִשְׁע". יִשְׁע', אִסְתַּכְּלוּתָא, כְּמוֹ "יִשְׁעוּ אֶל ה'" (זהר יתרו צ: עין שם) מִחֲמַת הַפָּאֵר הַכֹּל מִסְתַּכְּלִין בּוֹ, כִּי כָּלֵם מִתְאַוִּין לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ. אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁהַכֶּסֶף וְזָהָב אֵצֶל הָעַכּוּ"ם, אֲזִי הַגְּנוּזִין נַעֲלָמִים אֹרָם, וְאֵינָם מְאִירִין, כִּי אֵין שָׁם מְקוֹמָם. כִּי אֵין מְקוֹמָם אֶלָּא אֵצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, בְּבַחֲיַנַּת: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר', כִּי שָׁם פֵּאֵר הַגְּנוּזִין.

וּבְשִׁבִיל זֶה הָעַכּוּ"ם תֵּיֵאבִין לְמִמּוֹן יִשְׂרָאֵל, אֵף עַל פִּי שִׁישׁ לְהָעַכּוּ"ם כֶּסֶף וְזָהָב הַרְבֵּה, תֵּיֵאבִים לְדִינָר

נֶשֶׁל יְהוּדֵי, כְּאֵלוֹ לֹא רָאָה מְמוֹן מֵעוֹלָם. וְזֶה מִחֲמַת
 נְשֵׁה־כֶסֶף וְזֶהב שֵׁישׁ תַּחַת יָדָם, אֵין הַגְּנוּזִין מְאִירִין, וְאֵין
 הַחֵן שׁוֹרָה עַל מְמוֹן שְׁלָהֶם, כִּי עֵקֶר הַפֶּאֶר וְהַחֵן לֹא
 נִתְגַּלָּה אֶלָּא אֶצֶל יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָאִים רְשִׁים,
 כְּמוֹ (אֲבוֹת פְּרָק ב'): הָיוּ זְהִיר בְּרִשׁוֹת'. כִּי הֵם רְשִׁים וְעֲנִיִּים,
 כִּי אֵין לָהֶם הִנָּאָה מִמְמוֹנָם, כְּאֵלוֹ הֵם עֲנִיִּים, וְתֵאבִין
 לְמְמוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל מְמוֹנָם שֶׁל הַיִּשְׂרָאֵלִי שׁוֹרָה
 הַפֶּאֶר וְהַחֵן, וְהַכֹּל תֵּאבִין לְהִסְתַּכֵּל עַל הַפֶּאֶר וְהַחֵן.

אֲבָל דַּע, תִּכְרַךְ וּמִיד כְּשֶׁהֵעֵכּוּ"ם מְקַבֵּל מְמוֹן יִשְׂרָאֵל,
 תִּכְרַךְ וּמִיד נִתְעַלֵּם הַחֵן וְהַפֶּאֶר בְּתוֹךְ הַמְמוֹן. וּבְשִׁבִיל זֶה
 הֵעֵכּוּ"ם בְּכָל פַּעַם תּוֹבֵעַ מְמוֹן אַחֵר מִיִּשְׂרָאֵל, וְשׁוֹכַח
 הַמְמוֹן שֶׁכָּבַר קִבֵּל, כִּי נִתְעַלֵּם הַחֵן כְּשֶׁבֵּא לְיַד הֵעֵכּוּ"ם,
 וְזֶהוּ (שָׁם): שְׂאִין מְקַרְבִּין אֶלָּא בְּשַׁעַת הַנִּיחָן.

וְזֶה בְּחִינַת (בראשית ו'): "חֵן בְּעֵינֵי ה'" עֵינֵי ה', זֶה גּוֹנֵן
עֲלָיו, שֶׁהֵם בְּחִינַת כֶּסֶף וְזָהָב, שֶׁם עֵקֶר הַחֵן וְהַפֶּאֶר.

וְזֶה שֶׁאָמַר אַבִּימֶלֶךְ לְשָׂרָה: "וְאַתְּ הָאֵלָּה כֶּסֶף נָתַתִּי
לְאַחִידָה, הִנֵּה הוּא לָךְ כְּסוֹת" (בראשית כ). הֵינוּ, כְּשִׁיצָא
הַמָּמוֹן מִיַּד עִבּוֹ"ם לַיָּד הַיִּשְׂרָאֵלִי, תִּכְרַךְ נִתְּגַלוּ הַגּוֹנֵן,
וְנַעֲשׂוּ בְּבִחִינַת 'בְּגֵדֵי יֵשַׁע', הֵינוּ 'כְּסוֹת עֵינַיִם', שֶׁהַכֹּל
מִסֶּתְכָלִין בָּהֶם, שֶׁהַכֹּל תְּאֵבִים לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם.

וְעַל יְדֵי צְדָקָה שְׁנוֹתֵן מִמָּמוֹנוֹ, נִתְּתֶקֶן כָּל מָמוֹנוֹ,
וְנִתְּגַלִּין הַגּוֹנֵן וּמְאִירֵן. וְנַעֲשֶׂה כָּל מָמוֹנוֹ בְּבִחִינַת: 'לִי
הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב', בְּבִחִינַת (ישעיה ס"א): "בְּגֵדֵי יֵשַׁע מְעִיל
צְדָקָה יַעֲטֵנִי".

וְאִפְלוּ זֶה הַמַּעוֹת שְׁלוֹקְחִין הָעֵכוּ"ם מֵאֲתָנּוּ,
 נַחֲשֵׁב לְצַדִּיקָה. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה
 (בְּבֹא בְּתָרָא ט): וְנוֹגְשֵׁיךְ צַדִּיקָה. וְזֶהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ז): "עֵינֶיךָ
 בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן" "עֵינֶיךָ", זֶה הַגּוֹנֵין, בְּחִינַת 'כֶּסֶף וְזָהָב',
 נִתְּבָרְכִין עַל יְדֵי צַדִּיקָה, 'שָׁכַל פְּרוּטָה נִצְטָרַף לְחֻשְׁבוֹן
 גְּדוֹל' (בְּבֹא בְּתָרָא שָׁם:). וְאִפְלוּ עַל יְדֵי הַמָּמוֹן שֶׁבֶּא לְתוֹךְ
 יַד הָעֵכוּ"ם, הַנִּקְרָאִים בַּת רַבִּים, גַּם זֶה נַחֲשֵׁב לְצַדִּיקָה,
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְנוֹגְשֵׁיךְ צַדִּיקָה". וְזֶה דוֹקָא, עַל שֶׁעַר בַּת
 רַבִּים, כְּשֶׁעֲדִין עַל הַשַּׁעַר, קֹדֶם שֶׁבֶּא לְיַד הָעֵכוּ"ם,
 עֲדִין שׁוֹרֶה הַחֵן עַל הַמָּמוֹן, אֲבָל אַחַר כֵּךְ נִעְלָם הַחֵן
 כַּנִּלְ"ל.

וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ סְבִי דְבִי אֲתוּנָא: אַחֲוֵי לָן מָנָא דִּלָּא
 שׁוּיָא לְחַבְלָא. וְאִיתִי בּוּדְיָא וּפְשִׁטוּהוּ, וְלָא עִיל לְתַרְעָא.

ואמר לזן, איתו מרא וסתרי לפתח עם הכתל. פרוש:
 בודיא, זה בדיות הלב, מה שבודדה מלבנו, הינו המדמה
 הנ"ל, הינו בחינת שרירות לב הנ"ל. כשזה הכח
 המדמה שבלב, גובר ומתפשט על האדם שעולה
 ממדרגה התחתונה למדרגה עליונה. והקלפה הזאת
 שהיא המדמה, לא שויה לנגד עיניה ההפסד וחבלה
 שנפסדת כבר מהאיש שהיה במדרגה עליונה, ואף
 על פי כן היא מתגברת אחר כך כנ"ל:

ולא עיל לתרעא הינו שלא יכול האיש לכנס לשער
 קדשה שהיא השכל, מחמת התגברות המדמה. ועצה
 היעוצה על זה: סתירת הפתח, שהוא המדמה, שהוא
 הטמאה, כמו: 'הבא לטמא פותחין לו' (יומא ל"ח:), והוא
 בחינת (בראשית ד): "לפתח חטאת רובץ". וסתירתו
 על ידי הגונין הנ"ל, שהוא גדלת הבורא הנ"ל: והם

בְּחִינַת כּוֹתֵל 'כו' 'תל' (זהר מְשַׁפְּטִים קט"ז). כ"ו זֶה בְּחִינַת
 נִשְׁמַת הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת גּוֹנֵן, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (תְּהִלִּים
 כ"ז): "ה' אֹרֵי" שֶׁהוּא אֹרוֹת הַגּוֹנֵן. "וַיִּשְׁעֵי" שֶׁהוּא
 בְּחִינַת בְּגֵדֵי יֵשַׁע הַנֵּ"ל. וְהוּא תֵּל שֶׁהֵכֵל פּוֹנֵן לוֹ (זהר
 שָׁם), וְתַאבִּין לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ (מסִימן כ"ד עד כאן לְשׁוֹן רַבִּינוּ ז"ל):

גַּם דַּע, שְׂכַרֵי לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפָה הַמְּסַבֶּת שְׂבָכָל מְדַרְגָּה
 בְּנ"ל, עַל זֶה צָרִיךְ שִׁיעוֹרֵר שְׂמֻחָה שֶׁל מְצוּהָ עַל עֲצָמוֹ.
 הֵינּוּ שִׁישְׂמַח עַל יְדֵי שִׁיזְכּוֹר שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךָ, וְזוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים הַמְּקַרְבִּין אוֹתוֹ לְהַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךָ. וְעַל יְדֵי הַשְׂמֻחָה זוֹ, הוּא מְשַׁבֵּר הַקְּלָפָה וְנִכְנָס
 לְמְדַרְגָּה שְׁנִיָּה.

(שִׁיבָה לְאוֹת א): 'זָבַחַי אֱלֹקִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה', שִׁשְׁבִּירַת הַדְּמוּיֹן
הֵם הַקְּרָבָנוֹת וְכו' עֵינַי שָׁם. וְזֶה בְּחִינַת סְמוּכָה עַל
הַקְּרָבָנוֹת, כִּי הַקְּרָבָנוֹת מְבִיאִין מִבְּהֵמוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת
כַּח הַמְּדָמָה, כִּי הִבְהֵמָה יֵשׁ לָהּ גַם בֵּין כַּח הַמְּדָמָה.
וְכִשְׂאָדָם הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַמְּדָמָה שְׂפִילָב, דִּהְיִינוּ אַחֲרֵי
תְּאוֹוֹתָיו, חֵם וְשָׁלוֹם, שְׂבִיאִין מִכַּח הַמְּדָמָה זֶהוּ מַעֲשֵׂה
בְּהֵמָה מִמֶּנּוּ, כִּי גַם הִבְהֵמָה יֵשׁ לָהּ כַּח הַמְּדָמָה. וְעַל
בֵּין כִּשְׂאָדָם חוֹטֵא, חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַחֲטָאִים בָּאִין עַל
יְדֵי כַּח הַמְּדָמָה שְׂמִנְשָׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַתְּאוֹוֹת, עַל בֵּין
הוּא צָרִיךְ לְהִבְיֵא קָרְבָן מִבְּהֵמוֹת, וְצָרִיךְ לְסַמֵּךְ עָלָיו,
וְלְהַתְּוֹדוֹת כָּל חֲטָאָיו עַל הַקְּרָבָן בְּשַׁעַת הַסְּמוּכָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲטָאִים וְכָל כַּח הַמְּדָמָה עַל
הִבְהֵמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְדָמָה כַּנ"ל. וְאַחֲרַי כִּדְ תִּכְרַף
לְסְמוּכָה שְׁחִיטָה. וְשׁוֹחֲטִין הִבְהֵמָה לְקָרְבָן, וְעַל יְדֵי זֶה
נִכְנָע וְנִשְׁפָּר הַמְּדָמָה:

(שִׁיב לְאוֹת ב' ג'): מְבַאֵר שֵׁם, שְׁכַשְׂאָדָם נֶעְתָּק מִמְדְּרָגָה
לְמְדְּרָגָה, אִזְ צָרִיךְ לוֹ לִילֵךְ דְּרֹךְ אֵלֹו הַדְּמוּיוֹנוֹת כִּדְרֵי
לְהַגִּיעַ אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְתַכְּף כְּשֶׁעוֹלָה לְהַמְדְּרָגָה הַשְּׁנִיָּה,
אִזִּי נִתְעוֹרְרִין הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּמְדְּרָגָה וּמִסְבָּבִין אוֹתוֹ,
וְצָרִיךְ לְהַכְנִיעַ אוֹתָם מִחֻדָּשׁ וְכוּ' עֵינֵי שֵׁם. וְאִף עַל פִּי
שְׁכַבֵּר נִשְׁבֵּר הַקְּלָפָה שֶׁבְּמְדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה וְכוּ', אִף עַל
פִּי כֵן כְּשֶׁפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָעֲלִיּוֹן נֶעְתָּק מִשֵּׁם וְחִיצוֹנִיּוֹת
(וּפְנִימִיּוֹת) הִתְחַתְּזוּ עוֹלָה, אִזִּי הַקְּלָפָה חוֹזֵר וְנִעוֹר וְכוּ'
עֵינֵי שֵׁם. וְאָמַר אִזְ בְּזֵה הַלְשׁוֹן: וּבְזֵה טוֹעֵין הַחֲסִידִים
הַרְבֵּה, שֶׁפְּתֹאֵם נִדְמָה לָהֶם שֶׁנִּפְּלוּ מֵעֲבוֹדַת ה', וּבִאֲמַת
אִין זֶה נְפִילָה כָּלֵל, רַק מִחֲמַת שְׁצָרִיכִין לַעֲלוֹת מִמְדְּרָגָה
לְמְדְּרָגָה, וְאִזְ מִתְעוֹרְרִין וּמִתְגַּבְּרִין מִחֻדָּשׁ הַקְּלָפוֹת,

נְשֵׂהֶם הַתְּאוּוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַדְּמוּיוֹנוֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת
 וְהַמְּנִיעוֹת כַּנ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ
 לְחֹזֵר וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר הַקְּלָפוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְכוּ' שֶׁבְּכָל
 מַדְרָגָה וּמַדְרָגָה מִחֻדָּשׁ, אֲבָל בְּאַמֶּת אֵין זֶה נְפִילָה כָּלֵל
 כַּנ"ל.

(שִׁדְד לְאוֹת ג): וְדַע שְׂאִין שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם שְׂוִין וְכוּ', נִמְצָא
 בְּשֵׂאֵחַד רוּצָה לַעֲלוֹת מִמַּדְרָגָתוֹ לְמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה
 יוֹתֵר אֲזִי הוֹלֵךְ וְנִעְתָּק הָאָדָם הָעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ הַמַּדְרָגָה
 הָעֲלִיוֹנָה, וְהוֹלֵךְ וְנִעְתָּק לְמַדְרָגָה הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹנָה וְכוּ'.
 וְאָמַר אִז בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: וְזֶה בְּחִינַת הַרְמָה, מֶה שֵׂאֵחַד
 מַרִים וּמַגְבִּיחַ אֶת חֲבֵרוֹ. כִּי עַל יְדֵי שְׂזוּהָ הָאָדָם שֶׁבְּמַדְרָגָה
 הַתַּחְתּוֹנָה עָלָה מַדְרָגָא לְדַרְגָּא, עַל יְדֵי זֶה הַגְּבִיחַ וְהַרִים
 אֶת חֲבֵרוֹ שֶׁבְּמַדְרָגָה הָעֲלִיוֹנָה, לַעֲלוֹת לְמַעְלָה עֲלִיוֹנָה
 יוֹתֵר. וְכֵן חֲבֵרוֹ דְּחֲבֵרוֹ הַגְּבוּחַ עוֹד יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ, עָלָה

עוד יותר לְמַעַלָּה, וְכֵן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
 שְׂיִהְיוּ שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם בְּמַדְרָגָה אַחַת כַּנִּלְלוּ.

אַחֲרַי שְׂאֵמַר מֵאִמְרֵי הַנִּלְלוּ, וְשֵׁם מְכַנֶּה וְקוֹרָא כָּל תַּאֲוֹת
 הַיִּצָּר הָרַע בְּשֵׁם כַּח הַמְדָּמָה. אָמַר אֲזִי: צְרִיכִין לְקָרָא
 לוֹ וּלְכַנּוֹת לוֹ שֵׁם אַחֵר, הֵינּוּ לְהַבְעֵל דְּבָר וְהַיִּצָּר הָרַע
 צְרִיכִין לְקָרוֹת אוֹתוֹ בְּשֵׁם אַחֵר, דִּהְיִינוּ שְׂלֵא לְקָרוֹתוֹ
 עוֹד בְּשֵׁם יִצָּר הָרַע, רַק בְּשֵׁם כַּח הַמְדָּמָה. וְאָמַר זֹאת
 בְּדַרְדָּר שְׂחֹק, אֲבָל הַבְּנֵי שְׂהִיָּה לוֹ בְּזָה כּוֹנֵה שְׂלֵמָה,
 וְלֹא זְכִיתִי לְהַבִּין כּוֹנֵתוֹ בְּזָה.

ליקוטי תפילות על תורה כ"ה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני, שאזכה לשבר ולבטל את כח המדמה שבליב ולא אילך עוד אחר שרירות לבי הרע, ולא אתור אחר לכבי ואחר עיני, רק אזכה להתגבר בכחך הגדול, לשבר ולהכניע ולבטל כל התאות המדמיות, וכל הבלבולים וכל המניעות, הבאים מכח המדמה שהוא כח הבהמיות ולא אעשה עוד מעשה בהמה, ויתבטלו ממני כל תאות הבהמיות, ולא אהיה עוד "כסוס כפרד אין הבין ועיר פרא אדם יולד", ואזכה לצאת ולעלות מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדושה, ותעליני מהרה מן המדמה אל השכל דקדושה.

חוס וחסני ורחם עלי שאזכה מהרה לשבר את כח המדמה ולעלות אל השכל דקדושה ויקום ויתרומם ויתעלה תכונת שכלי למעלה למעלה ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת דקדושה, ואזכה להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת אלהותך עד שאזכה לקנות בשכלי חדושים ובנגנים שלמים בתורה הקדושה ובעבודת יהוה ובהשגות אלהות.

וּתְזַכְּנֵנִי מִהֲרָה לְכָל הַשְּׁלֵשָׁה בְּחִינּוֹת שֶׁל הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה שֶׁהֵם שֶׁכֶל
 בְּכַח וְשֶׁכֶל הַפּוֹעֵל וְשֶׁכֶל הַנִּקְנָה וּתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזֹרֵנִי שִׁיְהִיָּה
 נִשְׂאָר מִמֶּנִּי שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹתַי מִן הָעוֹלָם, שִׁיִּשְׂאָר
 וְיִתְקַים שְׁכְלֵי הַנִּקְנָה דְּקִדְשָׁה בְּעוֹלָם וְיִתְקַים הַשְּׂאֵרוֹתַי לְאַחַר מִיתַתִּי
 עַל יְדֵי שֶׁכֶל הַנִּקְנָה דְּקִדְשָׁה שֶׁתְּזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ
 רְבוּזוֹ דְּעִלְמָא בְּלֵא, שְׂאִין קִיּוּמוֹ שֶׁל אָדָם לְאַחַר מִיתָתוֹ אֵלָּא עַל-יְדֵי
 שֶׁכֶל הַנִּקְנָה שְׂזוּכָה לְהַשִּׁיג וְלִקְנוֹת בְּדַעְתּוֹ כְּפִי מַה שְׂזוּכָה לְשַׁבֵּר
 וְלִכְבֹּטל תְּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלוֹי שְׁנִמְשָׁכִין מִכַּח הַמְדָמָה, וּבַעֲוֹנוֹתַי
 הַרְבִּים כְּבָר כְּלִיתִי יָמִים וְשָׁנִים בְּרִדִּיפַת הַתְּאוֹת, וּבִשְׂרִירוֹת לְבִי,
 וְחֲטָאֵתִי עֲוִיתִי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי עַל-יְדֵי לֵב
 הָאֶבֶן, שֶׁהוּא הַכַּח הַמְדָמָה שֶׁבִּלְבָב.

אָנָּא יְהוָה רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַנּוּנֵי בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, וּמַחַל
 לִי עַל כָּל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים וְעֹזְרֵנִי מֵעַתָּה לְשַׁבֵּר
 וְלִכְבֹּטל אֶת הַכַּח הַמְדָמָה שֶׁבִּלְבָבִי שֶׁהוּא שְׂרִירוֹת לְבִי וְאוֹכָה מֵעַתָּה
 לְשַׁבֵּר וְלִכְבֹּטל כָּל הַתְּאוֹזוֹת הַבְּהֻמוֹת וְאוֹכָה לְעֵלוֹת אֵל הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה
 חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה וְתַעֲזֹרֵנִי לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמְתָּ,
 וְלְהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שְׁכְלֵי מִכַּח אֵל הַפֶּעַל עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג שֶׁכֶל
 הַנִּקְנָה בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה וְאוֹכָה לְהַשִּׁיג חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִייתָא אֲמַתִּיִּים
 וְהַשְּׂגוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקִדְשָׁה בְּכָל עַת וְעַת.

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, שְׂאֵזְפָה לְעֵלוֹת
 בְּכָל פֶּעַם מִדְרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה,
 וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי לְבָעַר וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל בְּכָל פֶּעַם כָּל הַקְּלָפוֹת הַקּוֹדְמוֹן לְפָרִי
 שְׂבָבֵל דְרָגָא וְדְרָגָא, שֶׁהֵם הַתְּאֵאוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוֹלִים
 שְׂמִתּוֹנְגְבָרִים בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁהָאָדָם רוֹצֵה לְעֵלוֹת מִדְרָגָא לְדְרָגָא וְהֵם
 מִתְּפַשְׁטִים וּמִשְׁתַּטְחִים לִפְנֵי הָאָדָם, וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ
 וּמַעֲפָבִים אוֹתוֹ מִלְּעֵלוֹת מִדְרָגָא לְדְרָגָא אֲנֵא יְהוּה מְלֵא רַחֲמִים, חוּס
 וְחֹמֵל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרֵנִי וְסִיעֵנִי וְחֹזְקֵנִי וְאַמְצָנִי, וְתֵן לִי כֹחַ וְעֶזְרָה
 וְגִבּוֹרָה, וְחֻכְמָה וְשִׁכְל דְּקִדְשָׁה וּזְפוּנִי לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל בְּכָל פֶּעַם בְּכָל
 מְדֻרְגָה וּמְדֻרְגָה דְּקִדְשָׁה.

רְפוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהוּה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֵת כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלַי
 מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֵאוֹת
 בְּתַפְאֵרַת עֶזְרָךְ, וּבְכָל פֶּעַם שְׂאֵנִי מִתְּעוֹרֵר וְרוֹצֵה לְחַתֵּר וּלְעֵלוֹת
 וּלְהַעֲתִיק מִמְּקוֹמִי אִיזָה הַעֲתִיקָה בְּעֵלְמָא לְעֵלוֹת מִמְּדֻרְגָתִי הַשְּׁפָלָה
 לְמְדֻרְגוֹת שְׂבָבֵל דְּקִדְשָׁה כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, אֲזִי תִכַּף הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַתְּאֵאוֹת
 וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוֹלִים מִתְּנַגְבָּרִים עָלַי בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה,
 בְּהַתְּנַגְבוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּפַשְׁטוֹת עֲצוּם מְאֹד כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ עַד
 שְׂלֵא הִנִּיחוּ אוֹתִי לְעֵלוֹת לְמָקוֹם שֶׁהֵייתִי צְרִיךְ לְעֵלוֹת עַד הֵנָּה וְלֹא דִי
 שְׂלֵא הִנִּיחוּ אוֹתִי לְעֵלוֹת לְמְדֻרְגָה הַגְּבוּהָ יוֹתֵר אֲף גַם מִגְּדֵל הַהַתְּנַגְבוֹת
 וְהַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁהַתְּפַשְׁטוּ עָלַי בְּכָל פֶּעַם כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ עַל יְדֵי זֶה

הפילו אותי בכל פעם יותר וכן היה כמה פעמים בלי שעור וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חותרים ורוצים ליצאת ולעלות מדרגא לדרגא בערבנו, הם מתגברים ומתגרים בנו יותר ויותר עד אשר "כלו בניגון חיי ושנותי באנחה" עד אשר איני יודע מה לעשות ובאמת אני מודה ומתודה לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אני בעצמי החיב כי בודאי היה לי כח להתגבר עליהם בכל פעם לנצחם ולשברם ולבטלם, כי אין אתה בא בטרוניא ובעלילה על בריותיך וכשם שנתת בהם כח למנע ולבלבל אותי חס ושלום, כן נתת לי כח יותר ויותר להתגבר עליהם לשברם ולבטלם לגמרי אך בעונותי הרבים לא חסתי על נפשי ולא נתגברתי בכחך לשברם ולבטלם ולא קימתי עצותיך הקדושות ואתה חנון ומרבה להטיב חוס וחנני ורחם עלי חמל עלי בחסד חנם ונדבת חסד, ועזרני והושיעני בכל פעם לשבר ולבער ולבטל כל הקלפות וכל הדמיונות וכל התאות וכל המניעות והעפובים והבלבולים שבכל מדרגה ומדרגה, באפן שאזכה לעלות חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה בכל עת ובכל שעה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה מהרה למדרגה עליונה לרום המעלות בנאה לאיש הישראלי.

וזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים ותחמל עלי בחמלתך הגדולה ותזמין לי תמיד עניים מהגנים צדיקים וכשרים באמת לזכות בהם ותשפיע לי שפע טובה וברכה ותעזור לי

וּתְזַמֵּין לִי מְמוֹן הַרְבֵּה לְצַדָּקָה, וְאַזְכֶּה לְעֹזר וְלַהוֹשִׁיעַ וְלַחֲזוֹק יְדֵי
 לֹמְדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי יְהוָה בְּאַמֶּת וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא
 אֶכְשַׁל לְעוֹלָם בְּעַנְיִים שְׂאִינָם מֵהַגְּנִים חֶסֶם וְשְׁלוֹם כִּי אֵתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כִּי בָשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ, וְהָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינַיִם, וְאִינִי זוֹכֵה לִידַע
 וְלַהֲבַחֵין בֵּין הַהַגּוֹנִים לְשְׂאִינָם הַגּוֹנִים עַל-בֶּן שְׂמֹחֲתִי אֵלֶיךָ כִּפֵּי
 שְׂתַרְחֵם בְּמוֹבָךְ וְתַזְמִין לִי תְמִיד עֲנִיִּים הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים בְּאַמֶּת לְזִכּוֹת
 בָּהֶם וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאִזְכֶּה לְחֲזוֹקֶם בְּכֹל עֹז לְתֵן לָהֶם צַדָּקָה הַרְבֵּה
 בְּשִׂמְחָה וּבְמוֹב לִכְבֹּב בְּסִכַּר פָּנִים יְפוֹת, עַד שְׂאִזְכֶּה שְׂתִיעֹזֵר עַל יְדֵי
 הַצַּדָּקָה שְׁלִי כֹל הַגּוֹנִין עֲלָאִין הַמְּלַבְּשִׁין בְּמְמוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גּוֹנִין
 עֲלֵינוּ שְׂאֵתָּה מִתְפָּאֵר בָּהֶם, וְיִכְלְלוּ הַגּוֹנִין הַקְּדוֹשִׁים זֶה בְּזֶה וְיֵאִירוּ
 בְּאוֹר גְּדוֹל עַד שְׂתִתְגַּלֶּה עַל-יְדֵי-זֶה גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְתִתְפָּאֵר
 וְתִתְנַשֵּׂא וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְרוֹמֵם עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַגּוֹנִין הַקְּדוֹשִׁים שְׂתִתְגַּלוּ
 וְיִכְלְלוּ וְיֵאִירוּ עַל יְדֵי הַצַּדָּקָה שְׁלָנוּ וְנִזְכֶּה שְׂתִיהִיו נַעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה
 "בְּגֵי יִשַׁע, מְעִיל צַדָּקָה".

וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְגִיל וְלִשְׁוֹשׁ בִּיהוּה, שְׂאִזְכֶּה לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה
 דְּקַדְשָׁה וְאֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד עַל אֲשֶׁר זִכִּיתֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּכֹלל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, וְלַהֲתַקְרַב לְעַבּוֹדְתֶךָ
 וְלַהֲתַחַבֵּר לִירְאֶיךָ וְתִמְיִמֶיךָ וְלְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וְיִקְיָם בִּי מִקְרָא
 שְׂכֵתוֹב: "שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוּה, תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי, כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגֵי
 יִשַׁע, מְעִיל צַדָּקָה יַעֲמֵנִי" וְתַעֲזֹרֵנִי עַל יְדֵי זֶה לְשַׁבֵּר וּלְכַמֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת

והדמיונות והתאוות והבלבולים והמניעות שפכל דרגא ודרגא, ולקדש ולטהר כל המדרגות מן הקלפות ואזכה לקדש ולטהר עצמי תמיד, ולעלות בכל פעם חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה עליונה הימנה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה למדרגה העליונה למדרגת צדיקים אמתיים.

ועזרני ואמצני וחזקני וסיעני שאזכה לטהר ולקדש עצמי גם במהרה לי, עד שאזכה לעבד אותך גם בדברי הרשות, שהם אכילה ושתייה וכיוצא ואזכה להיות שלם בשלמות גדול בשתי העבודות, בעבודה פנימיות שהוא תורה ומצות ומעשים טובים, ובעבודה חיצונית שהוא אכילה ושתייה ושאר צרכי הגוף ואזכה להיות קדוש וטהור בשתי עבודות האלו בשלמות ושתי העבודות האלו יתבררו ויודפכו בכל פעם בקדשה גבוה ביותר עד שיהיו נעשין בכל פעם מהחיצוניות פנימיות עד שתהיה אכילתי ושתייתי ושאר צרכי הגוף בקדשה גדולה בקדשת תורה ומצות וקדשת התורה והמצות שלי וידפכו בקדשה גבוה ובשלמות גדול ביותר ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא ובכל פעם יהיו נעשין מהחיצוניות פנימיות והפנימיות יעלה למעלה יותר ונזכה שכל ישראל יכללו זה בזה באהבה ואחוה ורעות ובשלום גדול עד שכל ישראל יגביהו וירימו זה את זה ממדרגה למדרגה וממעלה למעלה בקדשה גדולה, עד שנזכה לעלות לרום

המעלה העליונה של הקדשה, עד שנוזפה להפיל בך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולמי עד ולנצח נצחים.

ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו שנוזפה לומר ולסדר לפניך תורת כל
הקרבנות בלם וקמרת ומנחות בכונה עצומה ובקדשה
גדולה ונוראה עד שתעלה אמירתנו לפניך כאלו הקרבנו כל הקרבנות
בלם במועדם ובזמנם ובמקומם כהלכתן ונשלמה פרים שפתינו כמו
שכתוב: "זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים" ונוזפה על ידי זה להכניע ולשבר ולבטל בח המדמה,
לגרשו ולסלקו ולבטלו לגמרי מעלינו ומעל גבולנו ותמהר ותחיש
לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו ושם נקריב לפניך כל הקרבנות
שיכפרו בעדנו ויחזרו לנו שלשה דברים שנתבטלו משחרב בית
המקדש שהם השמיר ונפת צופים ואמנה ונוזפה [לעלות] אל השכל
דקדשה, למען החכמה היוצא מבית יהוה כמו שכתוב: "ומען מבית
יהוה יצא" ונוזפה לעבד אותך תמיד בחכמה ובינה ודעת דקדשה
ובאמונה שלמה באמת כל ימינו לעולם אמן ואמן:

- שאלות - מהלכים -

שאלות - מהלכים -

נבהנים וזזכים

למעלה מ-500
גרשמים נבהנים
מדי שבוע
**זה הזמן
להצטרף!**

כלל לומדי התורה הנלמדת תורה כה אחוי לך מנא
מוזמנים להשתתף
במבחן אמריקאי שבועי
לעידוד והידוד הבקיאות והידע בתורה הנלמדת

פרטי ההג'לה:

- < המבחן יתקיים בעמדות "גדרים פלוס" בלבד, הפוזורים בסתי הכנסת כרחבי הארץ.
- < בכל יום רביעי יעלה המבחן השבועי במדרים פלוס, ויהיה מן לעשת על המבחן משך כל השבוע.
- < לאלה שעדיין לא גרשמו: מהפשים במדרים פלוס את לטייל, גרשמים וממזענים 48 שעות לעדסן הפרשים כמערכת, וממלאים את המבחן.
- < מדי שבוע תיערך הג'לה על סך 100 שו ל-4 זזכים, בין אלו שעט בהצלחה על 70% מהשאלות.

בהצלחה

מערכת לטייל בתורה

**לטייל
בתורתו**

מייסד לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מור"ן

מי עקר הצדיק הוא תורתו הקדושה (ליקוטי מ"ס שלוחן ח"ב)